

градъ плаче и чака твоето дохожданіе. Това като чу св: Николай, стана скоро, взе трима та воеводи, и стигна бързо на онова мѣсто, гдѣто бѣха завели осужденны тѣ на смърть, и виде много народъ и трима та осужденны съ вързаны рѣцѣ назадъ, съ покриты лица на колѣна, които чакаха своето посѣченіе, отъ джелатина, който вече бѣше извадилъ ножа. Това св: Николай като виде, впуснася дерзновенно въ народа, истъргна ножа отъ джелатина, фърли го на земля та, и развърза осужденны тѣ които ся обливаха съ сълзы и выкаха отъ радость и сичкы-атъ народъ ся зарадва. Тога дойде тамо и судія та, който думаше че на това съ причина (себепъ) градскы тѣ старѣйшины, и искаше прощеніе, но св: Николай понеже знаеше добръ че е подкупенъ съ пары, не щеше ни да го погледне, но думаше че ще говори за това на царя, да го накаже че управлява неправедно. И тѣй като си исповѣда грѣшкѣ тѣ судія та тога св: Николай го прости, заради молбѣ тѣ на народа.

 9.

Избавленіе то на три-тѣ воеводи.

Трима та воеводи като ходиха во Фригія и смириха смущеніе то, върнахася въ Костантинополь съ радость, гдѣто ги прие царь-тѣ съ честь и ги удостои за царскы свѣтницы. Но нѣкои завистници като неможеха да ги гледать въ толко славѣ, подкупиха градскаго начальника Авлавіа,